

РЕШЕНИЕ

№ 2639

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в публично заседание на 20.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2142** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.87 във вр.с чл.34, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Образувано е по жалба на Ф. А. Н, гражданин на И., с посочен в жалбата адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 833/17.12.2012 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.), с което на оспорвания е отказано да се събере на територията на Република Б. със своята майка – Л. Ш. А.. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалноправни разпоредби на ЗУБ. Счита, че не са обсъдени всички релевантни факти и обстоятелства, от които да се установят обективно предпоставките за събиране на семейството. С оглед на това жалбоподателят моли за отмяна на решението. В с.з. жалбоподателят се явява лично и с пълномощника си адв.Н., която поддържа жалбата.

Ответникът – Председателят на Д., не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

С Решение № 102/13.03.2007 г., издадено от Председателя на Д., на жалбоподателя Ф. А. Н е предоставен хуманитарен статут. Съгласно нотариално заверена клетвена декларация на жалбоподателя, въз основа на която е издадено удостоверение от Д., Ф. Н е неженен, [дата на раждане] от майка Л. Ш. А., родена през 1951 г., и баща А. Н, роден през 1955 г. С молба рег.№ 2170/24.04.2012 г., подадена по реда на чл.34, ал.1

ЗУБ Ф. А. Н е направил искане да се събере на територията на Република Б. със своята майка Л. Ш. А., [дата на раждане] - гражданка на И., която има иракски паспорт сер.А, № 4280808, издаден на 23.05.2012 г., валиден до 21.05.2020 г. В молбата до административния орган жалбоподателят не е посочил основания, които налагат семейството на чужденеца да се събере на територията на Република Б..

По подадената молба за събиране на семейството Председателят на Д. е постановил обжалвания отказ, като се е мотивирал с липса на предпоставките по чл.34, ал.1 във вр.с § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Пред административния орган е представено копие на медицинска експертиза относно здравословното състояние на Л. Ш. А., която е обсъдена в обжалваното решение. Административния орган е приел, че Л. А. не представлява лице, което не е в състояние само да се грижи за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и не се налага да живее в едно домакинство с молителя Ф. Н.

В с.з. на 26.09.2013 г. жалбоподателят е представил в превод на български език следните медицински документи във връзка със здравословното състояние на Л. Ш. А.: удостоверение от 29.12.2012 г. от иракски специалист по артритни и ревматични заболявания, според което по причина на остеопороза с лумбална остеоартроза с пролапс на лумбален диск пациентката се нуждае от допълнителни изследвания в специализиран център; магнитен резонанс на лумбални прешлени от иракска болница, според което пациентката има многостепенни увреждания на гръбначно-лумбалните прешлени с тежко състояние на някои от тях, при които централните дегенеративни дискови издутини създават значителна компресия на двата нервни корена и долната част на гръбначно-мозъчния канал на тези нива, както и че на един от прешлените има стеноза на гръбначния канал, значителна повърхностна артропатия на ставите, добавена към тежестта на състоянието на хипертрофия на дъгите на прешлените и видни остеофитни артропатии; заключение от иракски консултант по вътрешни и сърдечни заболявания, според което пациентката е с вроден дефект на камерата с хепатомегалична сърдечна недостатъчност и се нуждае от лечение и изследвания в специализиран център по сърдечно-съдови заболявания; заключение от иракски специалист по хирургия, според което пациентката има камъни в левия бъбрек и се нуждае от хирургична интервенция; както и резултати от иракска лаборатория за клинични изследвания.

По делото е допусната комплексна съдебно-медицинска експертиза по писмени данни с в.л. д-р Д. К. - ортопед травматолог, и д-р Н. С. - специалист вътрешни болести и кардиология, със задача да установи дали Л. А. може да се грижи сама за себе си при посочените в медицинските документи здравословни проблеми. Експертизата даде заключение, според което:

1. Заболяванията на опорно-двигателния апарат на пациентката не налагат съжителство с друг човек за полагане на непрекъснати грижи. Обострянията на състоянието се купират с прием на болкоуспокоителни и противовъзпалителни и ревматични средства. При неповлияване състоянието изисква стационарно лечение, където не се изискват грижи от близък.
2. Бъбречно-каменната болест изисква или хирургическо лечение или литотрипсия /разбиване на камъка с ултразвук/ при условие, че не е установена напреднала сърдечно-съдова недостатъчност вследствие вродения сърдечен порок. Ако бъде отстранена хирургично бъбречната калкулоза, е необходимо домашно присъствие на помощен персонал до пълното оздравяване при условие, че не се влоши сърдечният

статус.

3. В материалите по делото няма доказателства за нивото на здравната система на И.. Предвид факта, че на жената са направени необходимите консултации от различни специалисти, включително и инструментални и образни изследвания, следва да се приеме, че независимо от военните действия е налице прилично здравеопазване с необходимите специалисти. Не трябва да се забравят и хуманитарните мисии на лекари без граници, които също имат представителства и екипи в страната. Заключение е прието без оспорване от страните по делото. Съдът го кредитира изцяло като даващо отговор на поставената задача, изготвено компетентно и безпристрастно.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл.87 ЗУБ е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. При извършена служебна проверка относно законосъобразността на оспореното решение на основанията по чл.146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ - Председателят на Д., който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ за събиране на семейството. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма, а административното производство е проведено при спазване на принципите за законност, истинност и съразмерност по чл.4, чл.6 и чл.7 АПК.

Съгласно чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ Председателят на Д. взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗУБ, чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република Б.. Материалноправна предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на събиране с член от семейството му.

Легалното определение на понятието "членове на семейство" за целите на закона е дадено в § 1, т.3 от ДР на ЗУБ. В конкретния случай жалбоподателят е искал събиране с майка си, за която като негов родител законовата предпоставка за събиране е да не може сама да се грижи за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство със своето дете.

При това положение спорът по делото се свежда до това може ли майката Л. А. да се приеме за лице, което не е в състояние само да се грижи за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живее в едно домакинство с молителя и настоящ жалбоподател.

Отговор на спорния въпрос дава неоспореното заключение на вещите лица. Както лекарят, ортопед-травматолог, така и лекарят, специалист по вътрешни болести и кардиология, не дават заключение, че пациентката е с такива страдания, които да налагат съжителство с друг човек за полагане на непрекъснати грижи.

В с.з. на 20.03.2014 г. специалистът по вътрешни болести и кардиология поясни, че няма данни за наличие на симптоми, сочещи, че болната попада в най-тежката степен на функционална недостатъчност, където е нужна чужда помощ (отоци по крайниците и в корема, разширена слезка и черен дроб). В медицинската документация не са описани такива оплаквания и не може да се определи в кой функционален клас е

пациентката. На практика единствено след хирургично отстраняване на камъните в бъбреците ще е необходимо домашно присъствие на помощен персонал до пълното оздравяване, но няма данни такава хирургическа интервенция да е предприета. Относно необходимостта от отстраняване на камъните вещото лице изтъква, че болната е имала възпаление, което трябва да се овладее и чак тогава да се пристъпи към отстраняването им. При напреднал стадий на сърдечна недостатъчност според вещото лице всяка оперативна интервенция крие големи рискове, поради което мнението за хирургична намеса е комплексно. При това положение е възможно да се достигне до медицинско решение, при което да не се предприема операция.

Според поясненията на травматолога в същото с.з. ортопедичното заболяване не налага чужда помощ, защото заболяването е хронично, като пристъпите се лекуват в болнично заведение, а не вкъщи. При неповлияване състоянието изисква стационарно лечение, където не се изискват грижи от близък. В случай, че по време на пристъп пациентката е в домашни условия, би могла да се самообслужва без чужда помощ.

Ето защо майката на жалбоподателя не попада в обхвата на легалната дефиниция за член на семейството съгласно § 1, т.3, б."в" от ДР на ЗУБ, тъй като не страда от заболявания, които да й пречат сама да се грижи за себе и да се налага да живее в едно домакинство с жалбоподателя.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесния случай за прилагане на чл.34 ЗУБ за събиране на семейството.

Предвид по-горе изложеното жалбата против решението следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Тъй като ответникът не претендира разноски, независимо от изхода на делото Съдът не дължи произнасяне по тях.

Така мотивиран, Административен съд-София град, 42 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. А. Н, гражданин на И., с посочен в жалбата адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 833/17.12.2012 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: